



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 214. Et perducunt illum in Galgotha locum, quod est interpretatum,
Caluariæ locus. v. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

Venite iam fideles & in Simone Cyrenæo, obediētes: non casu sed de industria certa que Dei prouidentia disponente parati, occurrere ad ferendam Crucem quæ se nobis quocunque modo vel loco tandem obtulerit. Sicut enim in Christo summæ fuit obediētiæ Crucem tollere: ita & in Christiano. De villa venite, mundum contemnite, & apti eritis Crucis ferendæ. Omnes enim qui volunt pie viuere in Christo Iesu, persecutionem patientur. Accedens ergo, o fili, ad seruitutem Dei prepara animam tuam ad tentationem.

Venite etiam peccatores, venite otiosi, venite molles, delicati, & queruli, venite vos quoque pusillanimes varijs tentamentis distenti, & vacantes à serijs, quid statis tota die otiosi? tolle auare, ambitiose, & iniuste, sed pœnitens, tolle inquam clauem Dauid in humeros tuos, Crucis mysterijs insignitam qua tibi thesauri cœlestis facultas & in cœlum aditus datur, Tolle tuam, quisquis es, vt Christi Crucem, in qua temetipsum vt ouem perditam ad ouile reportauit & salua animam tuam. Angarieris licet vt Simon, excita te, aspice in consummatorem Iesum Christum.

§. 214. *Et perducunt illum in Galgotha locum, quod est interpretatum, Caluaria locus. v. 22.*

Postquam Sacer Scriptor descripserat, quomodo Novum Regem ad prælium eduxerint Milites, ipsum etiam locum in quo supremo conflictu cum hoste erat congressurus describit. Non fuit ille, vti solent alij Reges castra metare, aliquis campus spatiosus ad flunium vel aquas, sed montis vel collis vnde prospectus esset circumcirca in valles. In quo tamen nulla alia castra locanda erant sed mortuorum ossa, in quibus vigebar, imperium mortis, assumenda erant, vt in ipsismet cum morte, & Diabolo mortis auctore iniretur prælium. Qua in consideratione valde admirari incipio Dei sapientiam, qui talem elegit locum certaminis, & permisit, vt quod milites & hostes Christi, ipsi parabant ad opprobrium, hoc ipsum ei cederet in encomium & victoriæ incrementum.

Salue Dei sapientia, quæ attingis à fine ad finem fortiter & disponis omnia suauiter. Salue, salue, imo salua. Te eligentē Caluariæ locum, videmus nullū sapientius locum potuisse eligi ad vincendam mortem. Nemo hoc Philosophorum ingenio suo attingisset, nemo sapientium huius mundi. Vere tu es Deus noster, qui non solum eligis, sed & facis talia mirabilia.

§. 215. *Et dabant ei bibere myrrathum vinum. v. 23.*

Quid est hoc? quod statim mentione facta loci in quo erat inuentus conflictus, confestim fit mentio haustus? An quia milites, vt animos sibi addant

addant ante conflictum solent haustu largo in se excitare spiritus? & si deficiat haustus, ipsum puluerem tormentarium forbere vt accendantur in iras? Cedo, sed de Imperatoribus ipsismet & Ducibus belli, id non lego nec probo. Est autem iste, cui datur vinum myrrhatum Dux populi, Rex & Pugnator primarius, male igitur ei vinum propinatis milites, ipsi vos bibite. Imperatoris est vegeta & sobria mente persistere, vestrum est potare. Vt occupastis: nolite transfundere priuilegium vobis innatum. Sed quid myrrhatum vinum propinatis? cur non magis absynthiten? an vultis alludere ad munera Magorum, inter quæ cum nascebatur erat myrrha? an aliud quid intenditis?

O Saluator! quam caro tibi stant, filiorum hominum haustus! Tu in extrema siti tua, post tot effusiones sanguinis & tribulationes iustissime reficiendus non vino recreante, sed vexante potaris. O quam durus fuit tibi populus tuus hic Domine? tradiderunt obliuioni verba Salomonis dicentis: *Dare sceram moerentibus & vinū his qui amaro sunt animo.* Vbi iam illorum naturalis sensus & affectio humana, cum tibi Dño Deo meo in tanta miseria constituto tam acerbo poculo obuiarent? profecto peccata mea hunc populū indurauerunt, vt tibi esset tam amarus, peccata namq; sunt instar acetū, myrrhæ & fellis ori tuo benedicto: alioquin fuisset impossibile, q̄ adeo humanitatē exuissent, tibi Domino cœli & terræ tali tempore talem potū præbuisent. Alias saltem poculum aquæ frigidæ, quod bestijs terræ non denegatur, dedissent? Hinc cognosci licet, quod nos propter peccata magis odibiles coram oculis Patris cœlestis fuerimus, quam ipsa pecora campi. Verum cum nos diligeret, te vnicum filium suum pro peccatis nostris tam dire percussit, vt nos iterum in gratiam reciperet acceptam. Eia igitur Dominus meus & Deus meus, da naturalem affectum & intellectum rationabilem, ne amplius tibi propinem acetum felle mixtum, sed potum purum & putum tibi semper gratum offeram, ne propter me toties contristatus iam propter peccata & contumelias meas amplius affligaris, sed potius cordis mei sinceritate ac puritate, quantum in me est exhilareris. Da etiam Domine, vt horum reminiscar, quoties ex voluptate appetitus cibi aut potus præter necessitatem obrepit, ac tunc omni sensualitati ac voluptati plane moriar. Præcipue verò, vbi à te visitatus in morbum incidero, & gustus cum appetitu transibit, & omnia mihi cibaria ipsa mors videbuntur, tunc consolare me per hoc vinum myrrhatum aceto mixtum, quod tibi in maxima afflictione propinatum accepisti: quo tibi gratias agam, quod me dignum duxeris, vt tecum in tribulatione inueniar. Da insuper ne vllō cibo aut potū me ipsum oblectare studeam, sed cogitem mihi satis esse, si cor-
pus

pus hoc foetidum, ad gratum tibi obsequium præstandum, sustentetur panè arcto & aqua breui

§. 216. *Et non accepit. v. 23.*

An non potuit ob gutturis afflictionem, vel oris tumores, & laniam ex contusionibus varijs & colaphis impactis & arundinis percussione; ita vt & sanguine manaret & vix respirare posset? an etiam tunc se mortificauit? an Prophetiæ gratiam ad occulta scienda in se vigere ostendere voluit? Deus nouit, qui ipsemet fecit. Ego quicquid causæ subfuerit, scio pro peccatoribus, quorum primus ego sum, totum ita esse factum.

DEus meus laudabo te in vita mea psallam ore & palato meo, ori & palato tuo, quæ propter me & peccatores omnes nos sæuè sunt afflictæ, vt ora nostra æternis picis & sulphuris haustibus eximerentur. nolo iam amplius indulgere poculis, & sanitatibus insanis, cum videam tam amara medicina excessus nostros sanari.

§. 217. *Et crucifigentes diuiserunt vestimenta eius. v. 24.*

Vt primum ergo peruenit Iesus ad montem Golgotha, quod nomen Syrum Latino idiomate sonat Caluariã, inceperunt Carnifices ad instantiam Pontificum & Principum Iudæorum Iesum crucifigere. Vide anima, vt irruunt in eum crudeliter & imperiose, extrahentes violentè vestimenta coagulata sanguine & quasi concreta cum corpore, ita vt renouarentur dolores, & vulnera, caro & curis sequerentur, non sine maximo dolore mæstissimæ Mariæ Marris & suspirijs lachrymisque, quoniam præsens erat, & vi maxima & furorè proiecentes eum nudum super lignum crucis quæ iacebat in terra, crudeliter eum extendentes, & distrahentes strictissime ad formam crucis: Et quia fortasse prius perforauerant crucegem mali metatores & ad dicta foramina manus & pedes Christi pertinere non valebant, ideo fortasse funibus adhibitis distraxerunt corpus, ita vt iuncturæ ossium eius dinumerari potuerint: iuxta id, quod prædictum est in psalmo, *dinumerauerunt omnia ossa mea.* Hæc autem extensio violenta corporis Christi, quantum tormentum fuerit patet ex eo, quod refert Landolphus de quadam persona deuota passionis Christi, quæ cum interrogaret Dominum quisei fuisset maximus dolor quem in cruce sustinisset? respondit quod fuerit extensio corporis sui: addidit quoque quod quicumque ageret gratias Christo pro illo dolore præstaret illi obsequium ita gratum ac si omnia vulnera unguento suauissimo deliniret: extensis ergo neruis, venis ac protensis ossibus & iuncturis benedico te Domine.

Ecce